

בְּפָרִי הַחֹג, דִּהְיוּ קָרִיבִין לִזֵּן יִשְׂרָאֵל קָדָם יְהוָה וסוד הדבר
הוא ניכר מפרי החג שבו היו מקריבים ישראל שבעים פרים לפני ה', ואח"כ מחלק מהם
הקב"ה לשבעים שרים כל אחד כראוי לו.

רשב"י מעורר את רעיא מהימנא ואת האבות הקדושים

אָמַר בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא מִשְׁנַתְךָ,
דְּאַנְתָּ וְאַבְהֶן יִשְׁנֵי עֶפְרַתְךָ אמר המאור הקדוש

רשב"י, קום רעיא מהימנא משנתך מאחר שאתה והאבות הקדושים ישני עפר נקראים,
דְּעַד כְּעַן הָיִיתוֹן מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, בְּאַיְנוֹן יִשְׁנִים
בְּמִשְׁנָה, דְּאַתְמַר בְּהוֹן עַל הָאָרֶץ תִּישָׁן כי הנה עד עתה הייתם
עוסקים בתורה, ע"י שאתם מתלבשים באותם בחינות הישנים שהם העוסקים במשנה
שעליהם נאמר על הארץ תישן, [טו] דהיינו שהם מצערים עצמם וישנים על הארץ ולכן
אתה והאבות מתלבשים בהם (יהל אור). **וּבִיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם**
מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. אֶתוֹן אֵינּוֹן (בְּנֵי) בְּכוּרִים
דְּשְׁכִינְתָּא, וּבְעוֹבְדֵין דְּלָכוֹן ולכן נאמר עליכם וביום הביכורים וגו',

דהיינו שאתם הביכורים של השכינה מאחר שאתם בסוד החג"ת ומשה הוא הדעת שעליהם
הכולל את שלושתם, **אֵיהִי אֶתְחַדֶּשֶׁת בְּעֻלּוֹתֶיךָ דְּאַבְהֶן בְּכָל**

אור הרשב"י

[טו] כדאיתא באבות פרק ו' משנה ד' כך
היא דרכה של תורה פת במלת תאכל ומים
במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער
תחיה ובתורה אתה עמל ואם אתה עושה כן
אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך
לעולם הבא.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יֹמָא. דְּאוֹקְמוּהָ מֵאֵרִי מִתְּנִיתִין, תְּפִלוֹת כְּנָנְדַּר [שסה] אֲבוֹת תְּקֻנוֹם ולכן השכינה מתחדשת ונקראת מנחה חדשה ע"י מעשיכם הטובים,

שהם התפילות שאתם מתפללים בכל יום שבזה ביארו בעלי המשנה ואמרו תפילות האבות תיקנום [שסו]. וּבְקִרְיָתָא שְׁמַע דְּאַמֵּר רַעֲיָא מְהִימְנָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאוֹקְמוּהָ כָּל הַקּוֹרָא קִרְיָתָא שְׁמַע בְּכָל יוֹם,

כְּאֵלֹו הוּא מְקִיִּים (יהושע א) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וכן השכינה מתחדשת ע"י קריאת שמע שאתה הרעיא מהימנא אומר בכל יום שמע ישראל, שבזה אמרו חז"ל כל הקורא קריאת שמע בכל יום כאילו הוא מקיים והגית בו יומם ולילה, [שסז] דהיינו

שבזה נשפע שפע מז"א הנקרא יומם לשכינה הנקראת לילה ועי"כ היא מתחדשת.

אור הרשב"י

לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, שנאמר תפלה לעני כי - יעמף ולפני ה' ישפך שיחו, יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.

[שסז] כדאיתא במנחות דף צט עמוד ב' אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי: אפי' לא קרא אדם אלא קרית שמע שהרית וערבית - קיים לא ימוש, ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ. ורבא אמר: מצוה לאומרו בפני עמי הארץ.

[שסה] בהגהות מהרצ"א כתב שיש למחוק תיבת כננדר.

[שסו] כדאיתא בברכות דף כו עמוד ב' איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כננדר תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא: אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר ויעמד פינחס ויפלל; יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר ויצא יצחק לשוח בשדה

בזכות התפילות וקריאת שמע של רעיא מהימנא והאבות השכינה מתחדשת לפני הקב"ה

וְדָאֵי בְּעִלּוּתֵין דְּלָכוֹן, בְּקִרְיַת שְׁמַע דְּלָכוֹן, שְׂכִינְתָּא אִיהִי אֶתְחַדְשֵׁת קַמִּיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא ולכן ודאי

בתפילותיכם ובקריאת שמע שלכם זו השכינה מתחדשת לפני הקב"ה בסוד חידוש הלבנה (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא, וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה.**

בְּעִלּוּתֵין דְּאִינוּן בְּאַתָּר דְּקִרְבָּנִין ומשום כך הוא סוד והקרבתם מנחה חדשה לה', דהיינו שאתם מחדשים את השכינה בסוד מנחה חדשה לפני ז"א ע"י התפילות

שהן כנגד הקרבנות. **בְּאֵן קִרְבָּנִין דְּעִלּוּתֵין אִיהִי מִתְחַדְשֵׁת כִּי הִנֵּה בְּאִיזָה קִרְבֹּנוֹת שְׁמַצְדֵּם הַתְּפִילוֹת, זֶה הַמַּלְכוּת מִתְחַדֵּשֶׁת. בְּשִׁבְעֵיתִיכֶם.**

דְּהֵיִינוּ שְׁבוּעוֹת, דְּבִיהּ מִתֵּן תּוֹרָה, וְאַתְּקָרִי חֲמִישִׁים יוֹם לְעָמָר אלא הוא ע"י קרבנות של בשבעתיכם, דהיינו שהוא ע"י קרבנות והתפילות של

חג השבועות שבו ניתנה התורה, והוא נקרא חמישים יום לעומר, דהיינו שחמישים הוא חמישים שערי בינה, ויום הוא ז"א, ועומר הוא המלכות, שבוזה המלכות מתחדשת ע"י ז"א

המקבל מהבינה (רמ"ק). **וּבִיהּ שְׁבַעָה שְׁבוּעוֹת, מְסֻטָּרָא דְּהָהוּא**

דְּאַתְמָר בִּיהּ, (תהלים קיט) **שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיד, וְאִיהִי**

מַלְכוּת פְּלָה. כְּלִילָא מִשְׁבַּע סְפִירָן וכן בשבועות נכללים שבעה

שבועות מצד אותו שנאמר בו 'שבע ביום הללתיך', דהיינו שהיא סוד המלכות הנקראת כלה

על שם שהיא כלולה משבע ספירות שמצדם מונים שבעה שבועות (רמ"ק).

היסוד בסוד כל והמלכות בסוד כלה

כְּלִילָא בְּבִינָה, דְּאִיהִי אֶתְפְּשֻׁט בְּה' סְפִירָאן

לְחַמְשֵׁין וכן אז המלכות נכללת בבינה ע"י שהיא מקבלת מוחין

מנה"י דבינה שלא ע"י ז"א, ובוזה מתפשט בה השפע בחג"ת נ"ה שלה שכל אחד כלול מעשר וביחד הם חמישים, כמנין כ"ל ויחד עם ה' דמלכות היא סוד כל"ה, **יְסוּד כָּל, כָּלּוּל**

מֵאֵלֵין חֲמֵשִׁין. כָּל"ה: כָּל ה'. כְּלִילָא מִחֲמֵשִׁים כי הנה כמו

שהיסוד הנקרא כל שהוא מנין חמישים הוא מאחר שהוא כלול מהחמישים בחינות של

הבינה המתפשטת בחג"ת נ"ה דז"א, כך המלכות היא סוד כל"ה שהוא כ"ל ה', דהיינו שאז

היא מקבלת את הארות הבינה בחג"ת נ"ה שלה שכל אחד כלול מעשר וביחד הם חמישים

ועם ה' דמלכות היא סוד כל"ה הכלולה מחמישים בחינות הבינה, **כָּלְהוּ נִבְלָעִים**

בְּגוֹ חֲמֵשִׁים וכן כל העשר ספירות נבלעות ונכללות בחמישים, **חֲכָמָה**

דְּאִיהִי, י' עֲלָא, מוֹבְלַעַת בְּגוֹ חֲמֵשִׁין. ה' זְמַנִּין עֶשְׂר.

ה' בִּינָה. י' חֲכָמָה כי הנה החכמה שהיא אות י' העליונה היא נכללת בחמישים,

דהיינו שאות ה' דבינה נכללת באות י' דחכמה וה' פעמים י' הם חמישים. **עֶשְׂר זְמַנִּין**

ה' הֵינּוּ חֲמֵשִׁין וּבְחוּשָׁבֵן כָּל ואלו העשר פעמים חמש הם כמנין כ"ל,

מאחר שהם מתפשטים עד היסוד הנקרא כל. **וּבְחוּשָׁבֵן י"ם. וְאִיהוּ ים**

הַתּוֹרָה וכן הם כמנין י"ם שהוא החכמה הנקרא ים התורה, בסוד נובלות חכמה של

מעלה תורה (רמ"ק). **מְקוֹרָא דִּילִיָּה פֶּתֶר, דִּלִּית לִיָּה סוּף** והמקור

של החכמה הוא הכתר שאין לו סוף. **שָׂאֵר סְפִירָאן, אֶתְקַרִּיאוּ עַל**

שְׁמָה שְׁבַעַת יָמִים. וּמַלְכוּת יָם סוּף, סוּף דְּכָל יָמִים והנה

הלימוד היומי